

המחלקה למדעי ההתנהגות

מודיעה בצער רב על פטירתה של חברתנו לעבודה

ד"ר טניה פורטה ז"ל

ההלוויה תצא ביום שני, י"ט בחשוון תשס"ו, 21.11.05
מאולם החסד, שבבית העלמין ירקון, תל-אביב
בשעה 15:00

ד"ר טניה פורטה, מהמבטיחות במסלול לאנתרופולוגיה שבמחלקה למדעי ההתנהגות, נפטרה ב- 17 בנובמבר 2005. בת 46 הייתה במותה. הלווייתה התקיימה בבית העלמין "ירקון" בתל אביב, ב- 21 בנובמבר 2005. הידיעות אודות הפגיעה האנושה שספגה טניה בהיותה בארצות הברית הותירה אותנו המומים, חסרי מילים. נאחזנו בשברירי ידיעות, בחלקי מידע רפואי, מקווים שטניה תתאושש. קשה להעביר את תחושת ההלם המוחלט על מותה. תחושה של חוסר צדק משווע והעדר הגיון על מותה טרם עת. הרי הדי צחוקה המתגלגל מצלצל עדיין במסדרונות האוניברסיטה. טניה הייתה, קשה לבטא את המילה הזו- הייתה... היא הייתה אנתרופולוגית מבטיחה, רצינית, מעמיקה, חושבת. התייעצות מקצועית איתה גררה שיחות מרתקות, מאלפות. דיונים איתה הובילה למשעולים תיאורטיים מרתקים. טניה הייתה מוכנה תמיד לחלוק את ההליכה במשעולים אינטלקטואליים אלו עם תלמידים ומורים כאחד. טניה הייתה אנתרופולוגית בכל רמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. היא ידעה לשאול שאלות מקוריות, כאלו אחרים לא העלו על דעתם. טניה הייתה אנתרופולוגית רצינית, אך לא חמורת סבר. היא ידעה לשלב רצינות עם הומור ורוך אנושי. הסתלקותה של טניה היא אבדה בלתי נתפסת למשפחתה, לילדיה. היא אבדה גם לנו, חבריה באוניברסיטה. בלעדיה, האנתרופולוגיה שכולנו עושים ומכירים תהיה חסרה, פגומה. יהי זכרה ברוך.

TANIA FORTE, 46, eclectic, interdisciplinary, and creative cultural and political anthropologist, died of a cerebral aneurysm on November 17, 2005 in St. Paul. She was laid to rest at the Yarkon cemetery in Tel-Aviv on November 21, 2005. Tania was a true intellectual who questioned everything and accepted nothing as given. Her research crossed all the traditional boundaries and categories and combined areas as diverse as mathematics, philosophy, history, sociology, media studies and classics in a wide range of fields with a special emphasis on the Middle East in general and Israel-Palestine cooperation in particular. She will be remembered by all who knew

her - her colleagues, her students and her friends - for her boundless generosity and for being a brilliant scholar with an inquisitive mind, a beautiful soul, a huge heart and especially for her reverberating, infectious laugh.

Tania was born in London on April 12, 1959 and held a British passport even though she lived most of her life in France, the Netherlands, the United States and Israel. Although most of her research dealt with the concept of Identity, she didn't feel the need for passports or other identity cards in her personal life. Not too surprising for a woman whose grandparents came from Gaza, Turkey, Iraq and Italy and whose Egyptian-born parents were "asked" to leave Egypt in 1956 during the Suez war, lived in England for a few years, and then moved to France.

Tania found France and the French system of education to be too rigid and stifling and ran away to the US at the age of 17. She took her BA (1982-1985) at St. John's College in Annapolis reveling in the Great Books program that is the intellectual legacy of all the "Johnnies" who studied there. Tania went on for a Ph.D. in anthropology at the University of Chicago(1985-2000)where she completed her dissertation on the production of land and history in the Galilee. Her subsequent research dealt with the creation of images of the Palestinian-Israeli conflict by international TV crews, and she was writing a book on the everyday life practices of three generations of Palestinian women. Tania received two prestigious post-doctoral fellowships in Israel: a Kreitman fellowship at the Ben-Gurion University of the Negev and a Lady Davis fellowship at the Hebrew University of Jerusalem. She taught at the Ben-Gurion University in Be'er Sheva, Israel and Macalester College and Hamline University in Saint Paul, Minnesota.

Tania is survived by her parents Clément and Daisy, her sisters Allegra and Danielle and brothers Isaac and Max, and her nieces and

nephews in Paris, her extended family in Paris, New York and Israel and by countless colleagues and students who respected and loved her without limit as if she were family as well.

Most importantly, Tania is survived by her two wonderful young sons Alex and Eytan Kaplan whom she loved more than life itself. Let them hold her memory in their hearts and may they develop into men of whom Tania would be proud. (Yishai Tobin)